

tulla, koia uffe lahti tehha ja neid sisse lasta, et nendega maia paljaks riisuda. Teie saate neid teif linni wotta, kui teie summas siin walwate; üks agga peab koia uffe tassa lahti teggema, ja solm lorda willistama, siis on nemmad julged, et töö lorda lähheb." Nenda se ka sündis. Tunni aia pärrast ollid wiis meest linni seutud ja wiidi wahhi alla. Küll tohhus neile õigust mõistab. Mis jussased omma käega neile ollid wälja jägganud, olgo se weel peale lauba. Nenda olli tüdurul julge süddamega ennesse ellu ja sakste warra hullatusse eest hoidnud. Olles ta arg olnud, ja warsti kassa teind, kui warrast leidis, siis maggaks ta jubba rahhuga kass kätt rinna peal; sest nenda, kui warras issi tunnistas, olli nugga tuppest wäljas, tudruku kõrri mahha löigata, ni pea kui ta kassa teeks. Müüd agga mõtles warras, et tüdurul tedda sakste koeraks piddas, ja jättis tedda ellusse. Agga sest sadil olli tüduruku õlle himmu sutumaks ärra kaddunud.

Kerjaja.

Uis hulguis, räbbalas riides, agga rinnalas noor mees, tulli linna loddanikku maeasse almušid paluma. „Kulla liibe herra! hallastage mo waeše peale, antke mulle mõnni loppikas rahha, ehk kan-

nitas leiba; minna ollen suure hädda sees. Köht on tühhi, ja riided on laggund, külm wõttab mind ärra." Herra ütles: „Minul ei olle peent rahha, ja leiba ma ei sa kätte; sest proua on loddund ärra, temma käes on leiwa sappi wõtmed." — „Oh antke mulle siis suurt rahha!" pallus sand. „Sa ollid häbbematta; kassi minnema!" kargatas herra temma peale. Sant agga ütles: „Kui teie mulle almušid ei anna, sunnite teie mind, üht hirmust asja teggema." Herra mõtles, et sant ähwardab ennessele otša tehha, ja küsis: „Mis hirmust asja sa siis tahhad tehha?" Sant ütles: „Ma ollen müüd kass pääwa ilma heineta, iggaüks õlletab mind ja lihhutab minnema, mõnni ka asfitab koe-rad mo peale; mis mul müüd tehha? Egga ma lausa ei wõi nälga surra, ja kuhhu ma hingega lähhen? Mul ei olle ennam muud nõu, kui hat-tan tööd teggema ja palle higgi sees leiba tenima. Kas se ei olle üks hirmus asja!"

Aasta ümber laskorahwa tööd 1867mal aastal.

Kääri- ja Künla-luus on rehheid peksta, laubaga turrule minna, heinu kajo weddada, lojude eest muret lanta, linne-puude järele waadata, ludduda, ledrada, põlloriistad pa-randada.

Paastu-luus: ahjo ja hoone ehitamisse tarwis puid rauda ja wäljaweddada, lojude eest muret lanta, ludduda, lantad hau-tuma panna.